«Sizden biriniz namaz kılmak için kalktığı zaman, rahmet onun karşısındadır, çakıl taşına dokunmasın.»

Ebû Zerr -radıyallahu anh-'tan merfû olarak rivayet edildiğine göre: «Sizden biriniz namaz kılmak için kalktığı zaman, çakıl taşını ellemesin. Çünkü rahmet onun karşısındadır (rahmet ona yönelir).» Muaykîb -radıyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, secde edeceği yerdeki toprağı eliyle düzelten bir kimsenin durumu hakkında: «Bir daha böyle toprak düzleyecek olursan elinle bir defa dokun.»

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir.]

Ebû Zer hadisinde; «Sizden birirniz namaza durduğu zaman» Namaza başladığı zaman, iftitah (başlangıç) tekbirinden önce yasak değildir. Ancak şu sözündeki yasağa gelince; «Çakıl taşına dokunmasın» Namazı bırakıp en basit bir şeye dahi dönmesin. Namaza yönelmeyi kesecek hiç bir şeye dönmesin. Namaza yönelmesinden dolayı elde edeceği rahmeti kaçırmasın. Bu secde edilecek yeri düzeltmek için olmadığı zamandır. Zaruret gereği bir kere secde edilecek yeri düzeltmek caizdir. Hasâ, küçük taşlara denir. Bu da bilinen bir şeydir. Çakıl taşı denmesi genellikle o türden taşlar olduğu içindir. Mescitlerinin döşemesi genellikle çakıl taşıydı. Bu meselede çakıl taşı ile toprak ve kum arasında bir fark yoktur. Muaykîb hadisinde, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- secde edeceği yerdeki toprağı eliyle düzelten bir kimsenin durumu hakkında:Şöyle buyurmuştur: «Bir daha böyle toprak düzleyecek olursan elinle bir defa dokun.».Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- adama şöyle buyurdu: «Eğer bunu yapacaksan» yani eğer bunu yapmaya ihtiyacın varsa bir kez yap (yani elinle toprağı bir kez düzelt, daha çok yapma). Çakıl taşına dokunmak mekruh görülür. Ancak çakıl taşının yüksekliği ve alçaklığı secde etme imkanı vermiyorsa, alnın farz olan miktar kadar yere değebilmesi için bir kez yahut iki kez düzeltir. Çünkü bu konuda iki rivayet vardır: Birinde: «Bir kere düzeltir» Diğer rivayette iki kere düzeltir, şeklinde gelmiştir. İki rivayetin en açık olanı bir kere düzeltip daha fazlasını yapmamasıdır. Şu sözündeki yasaklanmanın sebebine gelince, «Muhakkak ki rahmet onun karşısındadır (ona doğru yönelir)» Ona rahmet iniyor ve ona yöneliyor. Bu yasaklanmanın sebebidir. Akıllı bir kişiye o büyük nimeti bu basit ve değersiz bir fiille karşılamak uygun olmaz. Bunu et-Tıbî söylemiştir. Şevkânî de şöyle demiştir: Bu sebep gösterme çakıl taşına dokunmanın yasaklanmasındaki hikmetin, taşların onu oyalayarak kendisine doğru yönelen rahmetten alıkoymaması, onun düşüncesini meşgul etmemesi ve bu şekilde nasibinin kaçmaması içindir.